

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

A.

bytem ...

zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Černého 13, Praha 8

proti

žalovanému

Ministerstvo dopravy

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2017, č. j. 382/2017-160-SPR3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 17. 10. 2016, č. j. MHMP 1834713/2016, o námitkách žalobce proti záznamu 12 bodů v jeho evidenční kartě řidiče (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti. Oznámením ze dne 19. 8. 2016, sp. zn. S-MHMP 1428927/2016 Magistrát hl. m. Prahy oznámil žalobci dosažení 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a současně žalobce vyzval k odevzdání řidičského průkazu. Magistrát hl. m. Prahy přitom vycházel ze čtyř oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a jednoho rozhodnutí o přestupku ze dne 1. 7. 2015, č. j. MHMP 1189920/2015. Žalobce proti provedení záznamu podal námitky, ve kterých popírá, že se dopustil v takové míře dopravních přestupků, které jsou předmětem bodového systému. Současně Magistrát hl. m. Prahy požádal, kvůli nemožnosti prokázat negativní skutečnosti (neudělení pokuty), aby do spisové dokumentace obstaral všechny originály podkladů, na základě kterých došlo k zápisu bodového hodnocení v registru řidičů do karty řidiče. Po doplnění rozhodných podkladů žalobce požadoval vyrozumění k seznámení s podklady pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, aby mohl předložit argumenty zpochybňující jednotlivé podklady pro zápis do bodového hodnocení.
3. Rozhodnutím o námitkách Magistrát hl. m. Prahy žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 14. 8. 2016 potvrdil, přičemž vycházel ze spisové dokumentace vedené v registru řidičů. Magistrát hl. m. Prahy neshledal žádné pochybení, neboť ve všech případech došlo k zapsání bodů na základě oznámení o pravomocně ukončených řízeních a body byly přiděleny správně. Námitky žalobce proto nejsou důvodné.
4. Žalovaný následně zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitkách a toto rozhodnutí potvrdil. Žalovaný konstatoval, že v rámci řízení o námitkách je zkoumáno pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden v souladu s podklady a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání dle zákona o silničním provozu. Ačkoli oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič spáchal přestupek, případná zpochybňující tvrzení řidiče musejí být dostatečně určitá. Žalobce ani ve lhůtě stanovené pro doplnění odvolání neuvedl žádné konkrétní důvody, na základě kterých by existovaly pochybnosti o provedených podkladech sloužících pro záznam bodů. Žalovaný nevyhověl návrhu žalobce na přerušování řízení, než bude vyřízen jeho návrh na povolení obnovy řízení ve věci přestupku ze dne 14. 8. 2016.

II.

Argumentace účastníků

5. Žalobce v žalobě vznesl celkem sedm žalobních bodů:

- 1) Omezení skutkových tvrzení a důkazních návrhů v důsledku koncentrace pouze na některou část řízení je popřením práva na obhajobu. V řízení o námitkách proti záznamu 12 bodů v evidenční kartě řidiče se neuplatní koncentrace řízení.
 - 2) Došlo k zásahu do práva na spravedlivý proces. Pokud se vyskytnou pochybnosti o údajích uvedených v oznámení o uložení blokové pokuty, pak je nutné provést další dokazování, zejména obstarat pokutový blok. Dokazování v řízení o námitkách mělo proběhnout při ústním jednání, nebo mimo jednání, ale za účasti žalobce.
 - 3) Nezákonným postupem žalovaného byl žalobce zkrácen na svých právech. Žalovaný měl přerušit řízení, než bude vyřízen návrh žalobce na obnovu řízení ve věci přestupku ze dne 14. 8. 2016.
 - 4) Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
 - 5) Výrok Magistrátu hl. m. Prahy je nesrozumitelný a neurčitý. Není zřejmé, proti jakým záznamům byly podány námitky, ani jaké záznamy jsou potvrzovány.
 - 6) Došlo k porušení práva na spravedlivý proces (předvídatelnost činnosti veřejné správy), protože žalobci nebylo nikdy sděleno, že by za přestupky, kterých se dopustil, byl prováděn záznam stanoveného počtu bodů.
 - 7) Došlo k popření zásady *ne bis in idem*. Žalobce je opětovně trestán za to, za co již potrestán byl.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o silničním provozu a správním řádem a po náležitém vyhodnocení námitek žalobce.

III.

Posouzení žaloby

7. Městský soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobce tak učinil ve svém podání ze dne 9. 9. 2019.
8. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
9. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek a přestupek spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.
10. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů,

neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

11. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
12. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
13. **Ad 1)** Žalobce namítá, že omezení skutkových tvrzení a důkazních návrhů v důsledku koncentrace pouze na některou část řízení je popřením jeho práva na obhajobu. Uvádí, že řízení o námitkách dle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu je řízením o přestupku, který je spáchán dosažením 12 bodů v registru řidičů, proto může v průběhu odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti nebo důkazy dle § 97 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“).
14. Městský soud se ztotožňuje s názorem vyjádřeným v bodu 20 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35: *„Správní řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je řízením zahajovaným na návrh, předpokladem jeho zahájení je totiž podání námitek řidičem. Námitka stěžovatele, že řízení o námitkách není ovládáno zásadou koncentrace řízení, proto důvodná není.“* Řízení o námitkách je zahájeno výhradně okamžikem doručení námitek Magistrátu hl. m. Prahy (§ 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu) a jako takové podléhá úpravě koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu. Naproti tomu poznávacím znakem přestupkového řízení je skutečnost, že správní orgán zahajuje řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední (§ 78 odst. 1 přestupkového zákona).
15. Dosažení 12 bodů nepředstavuje spáchání přestupku, protože není v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu za přestupek výslovně označeno, jak to vyžaduje § 5 přestupkového zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2017, č. j. 9 As 16/2015-51). Z tohoto důvodu se pravidlo § 112 odst. 1 přestupkového zákona, že na dosavadní jiné správní delikty se hledí jako na přestupky, nepoužije (není přestupku bez zákona). Ostatně již z § 123a zákona o silničním provozu plyne, že smyslem a účelem bodového hodnocení je zajištění sledování opakovaného páčání přestupků, nikoli vytvoření nových skutkových podstat protiprávní činnosti.
16. Soud dále podotýká, že záznam o počtu bodů je sice nutné považovat za formu správního trestání, jedná se však o trestání svého druhu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2017, č. j. 9 As 16/2015-51). Tato zvláštnost se projevuje v tom, že je třeba rozlišovat řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle přestupkového zákona, a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. V řízení o námitkách je posuzováno, zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č.j. 7 As 63/2016 – 47). V rozsudku ze dne 21. 3. 2012,

č. j. 5 As 118/2011 – 103, Nejvyšší správní soud uvedl: „V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.“ Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů tedy nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku bez ohledu na to, zda jde o rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.

17. V souladu s výše uvedeným městský soud uzavírá, že řízení o námitkách není přestupkovým řízením, nelze na něj použít úpravu přestupkového zákona. V řízení o námitkách proto platí obecná úprava koncentrace dle § 82 odst. 4 správního řádu, nikoli ustanovení § 97 odst. 1 přestupkového zákona, které umožňuje v odvolání proti rozhodnutí o přestupku uvádět nové skutečnosti a důkazy. Není popřením práva na obhajobu, pokud žalovaný žalobci neumožnil tvrdit nové skutečnosti a navrhopvat nové důkazy.
18. **Ad 2)** Dle žalobce se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou, že pokutový blok ze dne 23. 11. 2014 nepodepsal. Tuto námitku žalobce považuje v řízení o námitkách za přípustnou, protože zakládá pochybnost, zda žalobce skutečně dosáhl celkového počtu 12 bodů. Magistrát hl. m. Prahy měl provést další dokazování, zejména obstarat pokutový blok, provést výslech svědka navrženého žalobcem a srovnat podpis na pokutovém bloku s podpisem na plné moci udělené zástupci žalobce pro správní řízení. Dokazování mělo proběhnout za účasti žalobce.
19. Městský soud k tomu uvádí, že žalobce byl v oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění (č. j. MHMP 1428927/2016) Magistrátem hl. m. Prahy poučen o možnosti podat proti záznamu bodů námitky, které se nemohou týkat pravomocně ukončeného řízení o přestupku, v němž správní orgán, který vede registr řidičů, konat nemůže. Žalobce podal 31. 8. 2016 námitku, v níž uvedl, že popírá, že by se dopustil v takové míře dopravních přestupků, které jsou předmětem bodového systému. Blíže však svou námitku nerozvedl. Vydáním rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení zápisu bodů (č. j. MHMP 1834713/2016) došlo ke koncentraci řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu, protože řízení o námitkách není řízením o přestupku (srov. Ad 1, bod 15). Žalovaný tudíž nemohl přihlídnout k novým skutečnostem a důkazům uvedeným žalobcem v odvolání, např. k tvrzení, že v době spáchání přestupku ze dne 23. 11. 2014 byl žalobce na dovolené a proto nemohl souhlasit s vyřízením věci v blokovém řízení, což hodlá dokázat výslechem svého známého. Nejedná se ani o výjimku z koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu, protože žalobce byl o právu podat námitky, jakož i o jeho obsahu, poučen a toto své právo řádně nevykonal. Není úkolem odvolacího správního orgánu nahrazovat činnost správního orgánu prvního stupně, smyslem odvolání je přezkum prvoinstančního rozhodnutí.
20. Dle § 49 odst. 1 správního řádu nařídí správní orgán ústní jednání, pokud to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Vzhledem k tomu, že žalobce neuvedl žádné důvody, které by vyvracely spáchání přestupků, případně které by poukazovaly na nesprávný zápis počtu bodů, neprovádí správní orgán dokazování ve věci spáchaných přestupků a návrh po právu zamítá (§ 51 odst. 3 správního řádu). Takový procesní postup je v souladu s převažující písemnou povahou správního řízení.

21. V dané věci je tedy podstatné, jakým způsobem měl Magistrát hl. m. Prahy reagovat na obecnou námitku žalobce, že si není vědom, že by se dopustil v takové míře přestupků, které jsou předmětem bodového systému. Obdobnou otázkou se zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-79: „V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“
22. Dále Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 3. 2015, č.j. 1 As 1/2015-33, taktéž uvedl: „[S]právní orgán má za povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal. Tyto pochybnosti mohou vyvstat na základě řidičových konkrétních či podložených tvrzení, nebo na základě pochybností pramenících z kvality oznámení o uložení blokové pokuty.“ Judikatura přitom označila za nedostatečné oznámení zakládající pochybnosti uvedených údajů například takové, které se týkalo přestupku spáchaného jiného dne, než přestupek který měl být v bodovém systému evidován (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 82), nebo z něhož nelze spolehlivě zjistit, jakého přestupku se měl řidič dopustit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103).
23. S ohledem na citovanou judikaturu proto městský soud došel k závěru, že správní orgány nemusí vždy a nutně v každém případě porovnávat oznámení s příslušným právním podkladem (např. pokutovým blokem), jak se mylně domnívá žalobce. K tomuto musí správní orgány přistoupit až na základě zpochybnění údajů v oznámeních ze strany účastníka řízení, případně z vlastní iniciativy s ohledem na obsah oznámení, přičemž toto zpochybnění musí dosahovat určité „kvality“. Jinými slovy musí se jednat o skutečné zpochybnění. Musí tedy vyvstat skutečné relevantní pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámeních, resp. že tyto jsou nedostatečné (neúplné), a v této souvislosti musí být vzaty v úvahu konkrétní okolnosti případu. Pouze za této situace má správní orgán povinnost k prokázání správnosti záznamu bodů do evidence opatřovat další důkazy.
24. V nyní posuzovaném případě soud ze správního spisu zjistil, že žalobce v námitkách proti oznámení nijak nekonkretizoval, proč by oznámení neměla být způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce pouze obecně uváděl, že si není vědom, že již za dopravní přestupky nasbíral 12 bodů.
25. Součástí spisového materiálu jsou i jednotlivá oznámení o uložených pokutách z let 2013-2016 a rozhodnutí o spáchání přestupku ze dne 1. 7. 2015, č. j. MHMP 1189920/2015. V každém oznámení a rozhodnutí, jak si městský soud ověřil, jsou jednotlivé přestupky výslovně specifikovány, tj. jsou v nich uvedeny konkrétní údaje o přestupku, a dále jsou v nich uvedeny i identifikační údaje přestupce – žalobce (jméno, příjmení, datum narození,

bydliště, specifikace motorového vozidla, u některých i číslo příslušného průkazu žalobce), jakož i údaj o výši pokuty.

26. Oznámení proto dle názoru městského soudu obsahovala dostatečné množství údajů, že se konkrétní přestupky staly a že se jich dopustil právě žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-79). Zcela vágní tvrzení žalobce, že přestupky nespáchal, nemohlo vést k relevantnímu zpochybnění údajů v oznámeních.
27. Městský soud proto konstatuje, že správní orgány s ohledem na konkrétní okolnosti tohoto případu - obsah oznámení a obsah námitek - a v souladu s výše uvedenou judikaturou správně došly k závěru, že v daném řízení nevyvstaly na základě tvrzení žalobce ani obsahu správního spisu relevantní pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámeních a v rozhodnutí o uložení pokuty. Tudíž zde s ohledem na okolnosti případu nebyla povinnost prokázat tyto údaje pomocí dalších opatřených důkazů. Jinými slovy tím, že správní orgány vycházely v nyní posuzované věci pouze z oznámení a rozhodnutí, postupovaly v souladu s výše uvedenou judikaturou a nepochybily, jestliže si pro provedení zápisu bodů do řidičského registru neobstaraly originály podkladů a nevedly dokazování při ústním jednání.
28. **Ad 3)** Žalobce má za to, že žalovaný pochybil, když nevyhověl návrhu žalobce na přerušení řízení, než bude vyřízen jeho návrh na povolení obnovy řízení o přestupku ze dne 14. 8. 2016. Správní orgán měl návrhu dle § 64 odst. 2 správního řádu vyhovět, neboť o přerušení žalobce požádal.
29. Městský soud připomíná, že přestupek spáchaný dne 14. 8. 2016 byl řešen formou blokového řízení dle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dřívější právní úprava), s čímž byl správní orgán obeznámen oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení dne 17. 8. 2016, č. j. KRPS-278273/PŘ-2016-011106. Podmínkami obnovy blokového řízení se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65. Dle rozšířeného senátu je blokové řízení neformálním typem řízení o přestupku, v němž se zachycují skutkové otázky zjednodušeným způsobem. Dokazování vedené až v rámci řízení o obnově podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu by fakticky nahrazovalo běžné správní řízení o přestupku, v němž by s ohledem na značný časový odstup od spáchání skutku častokrát nastával stav důkazní nouze, který by bezdůvodně svědčil žadatelům o obnovu, a proto obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemůže přicházet v úvahu, pokud žadatel v žádosti o obnovu řízení brojí proti skutkovým zjištěním obsaženým v pokutovém bloku. Jiná situace podle rozšířeného senátu nastává tehdy, pokud žadatel v žádosti o obnovu řízení zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, např. absence podpisu, jeho zfalšování atd. Tato skutečnost však není ze spisu zřejmá.
30. Je pravda, že § 64 odst. 2 správního řádu stanoví povinnost správního orgánu přerušit k návrhu žadatele správní řízení. Slovo „přerušit“ je však zapotřebí vykládat dle smyslu právní normy, nikoli pouze dle jazykového znění. Účelem institutu přerušení řízení zahájeného na návrh nepochybně není dát žalobci možnost bezdůvodně oddálit právní moc rozhodnutí o námitkách a tím i běh lhůt dle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Návrh na obnovu řízení nemá odkladný účinek bez dalšího (§ 100 odst. 6 správního řádu), uložení blokové pokuty je tedy nadále v právní moci, což je skutečnost podmiňující zápis bodů do registru řidičů. V době napadeného rozhodnutí byl tedy předmětný blok způsobitelným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů.

31. Tato námitka je tedy nedůvodná.
32. **Ad 4)** Žalobce namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy o zamítnutí námitek, protože se magistrát nezabýval tím, zda přestupky ze dne 13. 10. 2013 a 14. 8. 2016 vůbec splňovaly podmínky pro bodový postih dle zákona o silničním provozu, a zda skutek ze dne 19. 5. 2015 opravdu naplňoval skutkovou podstatu přestupku. Žalobce dále správnímu orgánu vytýká, že se nezabýval případným odečtením bodů. Též tvrdí, že z napadených rozhodnutí není zřejmé, podle jaké časové verze právních předpisů bylo rozhodováno. A konečně upozorňuje na skutečnost, že správní orgán nezohlednil zásadu retroaktivity ve prospěch pachatele přestupku (*in mitius*).
33. Ve věci údajné nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o zamítnutí námitek odkazuje městský soud na svůj závěr uvedený výše (Ad 1, bod 15): V řízení o námitkách je pouze posuzováno, zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. V námitkovém řízení zásadně nejde o věcný přezkum správnosti blokového nebo přestupkového řízení, jak to vyžaduje žalobce, k tomu slouží opravné prostředky proti těmto aktům veřejné správy. Ze stejného důvodu nelze souhlasit s tím, že Magistrát měl v případě žalobce zjišťovat celkovou příznivost právní úpravy zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve vztahu k zákonu č. 200/1990 Sb. o přestupcích. Tato povinnost se vztahuje na řízení o přestupku (§ 2 odst. 1 přestupkového zákona), kterým řízení o námitkách není.
34. Městský soud upozorňuje, že retroaktivita právní úpravy ve prospěch pachatele přestupku přichází v řízení o námitkách proti záznamu bodů v úvahu pouze, je-li bodové ohodnocení v příloze k zákonu o silničním provozu, který je účinný v okamžiku, kdy rozhodnutí o přestupku (resp. pokutový blok) vstoupilo v právní moc, nižší než bodové ohodnocení v zákoně o silničním provozu účinném v okamžiku spáchání přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23). Městský soud při porovnání právních úprav zjistil, že Magistrát hl. m. Prahy žalobci do registru řidičů zapsal vždy pouze nejpriznivější bodové ohodnocení, neboť mezi spácháním přestupků a právní mocí pokutových bloků v žádném případě nedošlo ke změně právní úpravy účinné v okamžiku spáchání přestupku.
35. Z rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení provedeného záznamu 12 bodů ze dne 17. 10. 2016, č. j. MHMP 1834713/2016, s. 2 nahoře, je zřejmé, že správní orgán bral ohled na zákonný odečet 4 bodů ze dne 14. 10. 2014. Žalobce blíže nevymezil, v jakém jiném případě měl správní orgán tuto svou povinnost opomenout.
36. Ve znění pozdějších předpisů (v.z.p.p.) je ustálená zkratka, která značí stávající znění toho kterého právního předpisu, tedy znění účinné. Pokud správní orgán užívá znění, které není účinné, výslovně tuto skutečnost uvede odkazem na rozhodnou novelu právního předpisu. Jde o všeobecně známý fakt, který nemůže způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
37. Městský soud s ohledem na výše uvedené konstatuje, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné. Jak magistrát, tak žalovaný, se ve svých rozhodnutích náležitě vypořádali se všemi přípustnými námitkami žalobce.
38. **Ad 5)** Žalobce namítá, že výrok rozhodnutí prvního stupně je nesrozumitelný pro neurčitost, protože není zřejmé, proti jakým záznamům byly podány námitky, ani jaké záznamy jsou potvrzovány.

39. Městský soud uvádí, že Magistrát hl. m. Prahy postupoval v souladu s § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, když námitky zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016, č. j. MHMP 1834713/2016, s. 1-2 (body 1-5), pak správní orgán přímo uvedl, která rozhodnutí o přestupcích a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení považoval za rozhodná z hlediska řízení o námitkách. Správní orgán ve všech případech tučně zvýraznil počet zaznamenaných bodů. Z odůvodnění dále vyplývá, že správní orgán se vypořádal s jedinou námitkou žalobce, že si není vědom dosažení 12 bodů, tak, že ji kvůli přílišné obecnosti zamítl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 79). Neurčitost námitek jde k tíži žalobce, proto nelze správnímu orgánu vytýkat, že neuvedl, vůči kterým záznamům námitky směřovaly.
40. Městský soud proto není názoru, že výrok rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení zápisu 12 bodů do registru řidičů trpí nesrozumitelností, neboť z jeho odůvodnění je jasné, čeho se týká.
41. **Ad 6-7)** Žalobce závěrem namítá, že nebyl vyrozuměn o tom, že za přestupky, kterých se dopustil, byl prováděn záznam bodů. Oznámení o dosažení 12 bodů žalobce překvapilo. Dále upozorňuje, že záznamem bodů byla porušena zásada trestání *ne bis in idem* (nikoli dvakrát v téže věci).
42. Správní orgán nemá zákonem uloženou povinnost informovat řidiče o zápisu bodů. Tato povinnost vzniká až při dosažení 12 bodů (§ 123c odst. 3 a 4 zákona o silničním provozu) a byla Magistrátem hl. m. Prahy splněna vyrozuměním ze dne 19. 8. 2016, č. j. MHMP 1428927/2016.
43. Žalobce jako držitel řidičského oprávnění měl a mohl vědět, že za spáchané přestupky jsou mu udělovány body. Jestliže si žalobce nebyl jist o počtu dosažených bodů, tak mohl v souladu s § 123b odst. 5 zákona o silničním provozu učinit dotaz vyžádáním výpisu z registru řidiče se záznamem o bodovém hodnocení na příslušném obecním úřadě obce s rozšířenou působností. Zdejší soud rovněž v této souvislosti odkazuje na obecnou právní zásadu „práva náleží bdělým“, která vyjadřuje, že každý odpovídá za svá práva sám.
44. Žalobce blíže nerozvedl svou námitku, že je trestán za to, za co již potrestán jednou byl. Městský soud považuje za nutné připomenout, že se v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu uplatňuje dispoziční zásada. Rozsah soudního přezkumu napadeného správního rozhodnutí je proto vymezen žalobními body. Těmito totiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ohledně porušení zákona. Z uvedeného vyplývá, že obsah a rozsah žaloby předurčují obsah a rozsah soudního rozhodnutí (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, případně rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Pokud tedy žalobce žalovanému vytýká vady toliko v obecné rovině bez poukázání na individuální okolnosti, v nichž je spatřováno pochybení, je ze strany soudu postačující, jestliže se s obecnými námitkami rovněž vypořádá obecně (viz rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
45. S ohledem na výše uvedené městský soud odkazuje na své závěry ohledně povahy záznamu bodů (Ad 1, body 15-17). Není-li záznam bodů ve své podstatě řádným správním trestáním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2009, č. j. 2 As 19/2009-93), ale spíše právním následkem správního trestání, pak jej nelze považovat za rozporný se zásadou *ne bis in idem*, která se vztahuje jen na trestní a správní postih dle čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Praxe, v níž by správní orgán mohl body zaznamenávat

do registru řidičů, ale při dosažení 12 bodů by nebyl oprávněn postupovat v souladu s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, by byla v rozporu s účelem bodového hodnocení, který je vyjádřen v § 123a zákona o silničním provozu.

46. Městský soud proto dospěl k závěru, že neoznámením záznamu bodů ze strany policistů a Magistrátu nedošlo k zásahu do právní jistoty žalobce. Dosažení 12 bodů není správní sankcí, proto neporušuje zákaz dvojího trestání.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

47. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
48. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2019

JUDr. Karla C h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu